

Říšská župa »Sudetenland«.

V Reichsgesetzblattu ze 14. IV. 1939 byl uveřejněn »Gesetz über die Gliederung der sudetendeutschen Gebiete«, usnesený říšskou vládou 25. III. 1939. Tento zákon vstoupil v platnost 15. IV. 1939. V tomto zákoně poprvé jest užíváno označení »Reichsgau Sudetenland« (»Die mit dem Deutschen Reich wieder vereinigten sudetendeutschen Gebiete bilden den Reichsgau Sudetenland, in dem drei Regierungsbezirke mit dem Sitz der Regierungspräsidenten in Aussig, Eger und Troppau gebildet werden«).

V tomto zákoně jsou znovu sestavena území, která se přivtělují z bývalého sudetského území k sousedním župám staré říše Východní Marky, jakož i ustanovení o tom, od kdy se v jednotlivých územích zavádí říšské právo.

a) Nikoli do říšské župy Sudetenland, nýbrž do země Pruské a do Provincie Slezské přivtělují se kdysi pruské obce Hlučínska.

Do kdysi rakouské země Dol. Rakousy přičleňují se části území sousedící s Dol. Rakousy až k obcím Beinhöfen, Tannenbruck, Naglitz a Weissenbach.

Do kdysi rakouské země Horní Rakousy přivtělují se části území západně od jmenovaných obcí až k obcím: Gross-Zmetsch, Krizowitz,

Christiansberg, Alt-Spitzenberg, Ogfolderhaid, Pernek, Parkfield a Neufen.

Do země Bavorské a do vlád. okresu Dol. Bavorsky-Hor. Falcko přivtělují se části území severně od prve jmenovaných obcí až k obcím: Grafenried, Mauthaus, bez části obce Gibacht, Possigkau, Klentsch a Chodenschloss.

b) Říšské právo vstupuje v územích přivtělených k bývalým rakouským zemím Dol. Rakousy a Hor. Rakousy v účinnost dnem 1. VII. 1939.

V obcích Engerau a Theben platí veškeré právo platné v té které době v kdysi rakouské zemi Dol. Rakousy.

Zavedení říšského práva v Sudetském území vztahuje se do 30. VI. 1939 nadále i na území odstoupená k zemím Prusko a Bavorsky. Od 1. VII. 1939 počínaje platí i v těchto odstoupených částech území říšské právo.

Říšský ministr financí upraví v dohodě s říšským ministrem vnitra otázky finančního vyrovnání.

Říšský ministr vnitra vydá v dohodě se zúčastněnými říšskými ministry nutné právní a správní předpisy.

Pro ostatní území Sudetská, tedy pro vlastní Sudetenland, platí předpisy vydané o postupném zavedení říšského práva již vydané.

Literatura.

Josef Boura: **O obchodech cennými papíry. Daň z obchodu cennými papíry.** Praha 1938. Cena 24 K.

Příručka vrch. fin. komisaře Josefa Boury jest psána jak k usnadnění odborného studia, tak i pro praxi, a autor správně poznamenává v předmluvě, že v naší finanční literatuře nebylo dosud díla, které by soustavně látku zpracovávalo. Hlavní hodnotu však spatřujeme

v tom, že příručka připomíná praxi velmi vhodně ustanovení o dani z obchodu cennými papíry právě v nynějších dobách, kdy u praktických právníků (nikoli u obchodníků s cennými papíry), mnohdy i sama existence zákona č. 85/1921 Sb. z. a n. upadla v zapomenutí. Právě pro praktické právníky tedy se doporučuje, aby si příručku opatřili. Najdou v ní nejen přehledné sestavení pojmů a zvláštností obchodu s cennými papíry vůbec, zpracova-

né podle velmi rozsáhlé literatury, kterou autor cituje na str. 47, ale také, a to počínaje str. 51—144, výklad zákona o obchodu s cennými papíry spolu s citací zákona, prováděcího nařízení a příslušných výnosů min. fin. Věcný rejstřík obsahuje 12 sloupců drobného tisku a usnadňuje velmi vhodně praktické použití příručky.

O vývoji daně jedná příručka na str. 51 a 52. V rozdělení na str. 69 používá autor sice poněkud nevhodně brachylogického označení »obchodník«, není však přesto pochyby, že tím má na mysli pojem, o kterém ustanovuje zákon v § 2 d), resp. v § 14, odst. 2, t. j. »obchodníky, kteří trvale a za účelem zisku provádějí anebo zprostředkují obchody cennými papíry, ať na burse či mimo ni« (srov. str. 74 nahoře) a nikoli obchodníky vůbec.

Otázka, kdo jest nositelem a kdo plátcem daně a kdo za ni ručí, jest otázkou pro praktické právníky velmi důležitou, zejména jde-li o soukromníky, kteří spolu uzavírají obchod s cennými papíry, jestliže úplata přesahuje 20.000 K (srov. k tomu nález n. s. s., cit. na str. 150). Oba takoví soukromníci jsou nositeli daně z jedné poloviny. Plátcem daně jest prodávající. Daň musí odvésti v kolcích. Kolky musí nalepiti na účet, který jest povinen vydati kupujícímu do 3 dnů, a musí kolky přepsati doložkou »daň z obchodu cennými papíry«. V účtě zaslaném kupujícímu vyúčtuje polovici daně, kterou má nésti kupující. Přijal-li kupující účet nekolovaný nebo nesprávně kolkovaný, nebo neoznámil-li závadu či okolnost, že účet mu nedošel, ručí za celou daň.

Nedodržení těchto předpisů se stihá pokutou ve výši 50ti násobku daně. Naproti tomu však, a to jest pro praktické právníky opět velmi důležité, jsou listiny opatřené řádným kolkem k zaplacení daně z obchodu cennými papíry osvobozeny od poplatků podle zákona poplatkového (§ 35 zák.).

Zejména nyní, kdy se velmi často vyskytují případy přesunu hospodářských zájmů v podnikání, budou se vyskytovat případy obchodů uzavíraných soukromníky (to znamená kýmkoli, kdo trvale a za účelem zisku neprovádí nebo nezprostředkuje obchody s cennými papíry, i když jinak jest obchodníkem) a podléhající dani z obchodu cennými papíry. Proto nejen obchodníci s cennými papíry, ale i právníci měli by věnovati pozornost této látce, čemuž vhodně napomáhá Bourova příručka.

Pužman.

K. Špaček, **Souborný ukazovatel (index) předpisů ústředních úřadů státních, 1919—1938**, str. 752, cena 87 K.

Státní tiskárna v Praze právě vydala důležitý index předpisů ústředních úřadů státních. V příručce této jsou zpracovány úřední předpisy (nařízení, výnosy, oběžníky, ustanovení, vydávané v oboru vlastní působnosti ministerstev), uveřejněné od r. 1919 do r. 1938 ve věstnících ministerstva vnitra, financí, spravedlnosti, veřejných prací, sociální péče, veřej. zdravotnictví (nyní sociální a zdravotní správy), pošt a telegrafů (nyní dopravy), průmyslu, obchodu a živností, zemědělství, jakož i předpisy uveřejněné v Zemských zákonících, resp. věstnících. — Nejsou zde zpracovány věstníky ministerstva zahraničí, nár. obrany a železnic.

Látka jest tříděna podle věcných hesel v abecedním pořadí. Citáty předpisů pod jednotlivými hesly jsou uváděny za sebou v časovém pořadí, takže se dosahuje přehledu ve vývoji úpravy té které záležitosti.

Jest zajímavé, která hesla vyžádala si nejvíce zásahu úředními předpisy. Jsou to daně, státní zaměstnanci, školství, učitelé a profesori, vojsko, motorová vozidla, katastr pozemkový, obecní záležitosti, policie, živnostenské záležitosti. Jest jistě příznačné, že heslo Německo vykazuje 97 předpisů, kdežto Francie jen 47, Anglie 38, Rusko 27; i když některé věstníky, jak výše uvedeno, nejsou v této knize zpracovány, přece seznam prokazuje, jak čilý po stránce právní byl styk v minulých 20 letech s Německem.

Souborný ukazovatel bude jistě vhodnou příručkou nejen pro úřady, ale též i pro soukromou právní praxi, poněvadž upozorňuje právníky na různé předpisy, které v četných věstnících ministerstev byly prakticky nepřístupny a často také neznámy. V práci této, jež jest u nás jediná toho druhu, má býti pokračováno t. zv. ukazovatelem normalíí, v němž budou zpracovány kromě úředních předpisů, ve věstnících neuveřejněných, současně i všechny další předpisy z doby poslední.

Koblížek.